

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

— Cum e munca, băieți? — Bună și sănătoasă ca aerul curat!

Ginduri ale unor elevi brigadiieri întorși de pe Șantierul național al tineretului de la canalul Dunăre-Marea Neagră, de la primul examen din marea, neîntreruptă „sesiune” a vieții

Încheiam relatarea unei mese rotunde, publicată recent, cu evocarea unui fapt adus drept argument semnificativ de unul dintre participanți: în toamna aceasta un număr de 30 de elevi din ultimele clase ale grupului școlar „Industria” din Alexandria au plecat mult timp din țară pentru a participa la un examen de calificare profesională și certificate medicale procurate de anumiți părinți mai „grajuli” să facă practica în producție, ca viitori muncitori specialiști în întreținerea și repararea mașinilor și utilajelor, pe Șantierul național al tineretului de la canalul Dunăre-Marea Neagră.

„Și iată că, în dimineața zilei când a apărut zăriel cu „masa rotundă”, primeam la redacție un telefon:

— Aici o inginerul Constantin Radulescu, directorul grupului școlar „Industria”. Aș vrea să vă informez că azi, la ora 18, s-a ținut în Sala de Nord ședința noastră. Dacă vă interesează...

Firește că ne-a interesat. La ora anunțată ne-am aflat și noi pe teren, fiind martori entuziaști primirii ce li s-a făcut de către conducerea școlii, părinții, rude, colegi, prieteni. Am trăit un moment care ne-a readus în memorie nume de vîră rezonanță din istoria participării tineretului la marea epopee a edificării noului oraș: Salva-Viseu, Agnita-Botorca, Bumbășii-Lavezei. Se reînnoia parcă, peste ani și decenii, o glorioasă și patetică tradiție de romantism revoluționar.

N-a fost însă chip să stăm atunci mai pe deinde de vorbă cu ei: tinerii trăiau prea intens bucuria revederii ca să le mai ardă ce altceva. Ne-am dat însă înținare, peste câteva zile, în clasele și atelierelor școlii...

...A fost mai mult decât o simplă convorbire, fie ea și împănată cu amintiri, unele născute de o aură romantică, altele dintr-un haz irezistibil — cu privire la acea perioadă de timp deosebită, care, cum spunea cu nostalgie (deja!) unul dintre interlocutori, „vom avea ce povesti și cu ce ne mîndri și în

Pe personul Gării de Nord: întoarcerea „magnificilor”

— Locul întâi l-am cîștigat pe merit, nu cumva să credeți că studenții ne-au „cedat” locul pentru că eram mai mici — subliniază, cu un soi de orgoliu fără înfătușare, care s-a dat de bine adolescenții, Lungu Vasile, din anul III de liceu, cel care a îndeplinit funcția de locuitor al comandamentului brigăzii.

— Și știam pe toți că băieții buni, elevii constanțeni, ne spunea maestrul-instructor Vasile Preda, unul din dascălii care au fost alături de ei mai tot timpul — dar acolo, pe șantier, mi-am dat seama că se poate pune bază pe ei...

Toți vor să povestească, toți au cîte o amintire, cele mai multe hazoase, de aceea vom se întrerupe, nu mai în șoara de nîră, ordine de zi. Unul își amintește rîzind de un program artistic pe care ar fi vrut să-l intituleze „parafrazându-l” pe Caragiale, „Dale carnavalului”.

Dar, mai presus de orice, ca un motiv, în relațiile lor revin faptele de muncă (atunci când erau nevoiți să termine piesele de schimb pentru vreau utilaj care zăcea imobilizat nu era nevoie de îndemnul deosebit ca să stăm și după-amiezi, ba chiar și seara în atelier). Și nu e vorba numai de lucrul la mașină, ci și de acțiunile de muncă patriotică la care au luat adesea parte („am fost și la rețetă de morcovii, am participat, ca zi-

dari și tenculitori, și la ridicarea unei noi hale” etc.).

— Cum e munca, băieți?

— Bună și sănătoasă ca aerul curat!

— Care e învățătura cea mai de preț pe care ați desprins-o din timpul petrecut pe șantier?

— I-am învățat încheierea.

S-a lăsat, citeva clipe, o linie mediativă. Firește erau, poate, pentru prima oară în situația de a reflecta asupra sensului unei frînturi importante din tineretea lor. Apoi glasurile din nou s-au imbulzit. Reproducăm cîteva din gîndurile cu care au rămas la această întrebare: „Să muncești nu e greu, să stai pentru ce muncești — aceasta e principala!” (Cîrtoacă Ion, din anul II profesional, unul dintre fruntașii brigăzii); „Dacă nu dăm amănă, nu putem să ne înțelegem cu oamenii tineri, manifestându-se ca niste bătrîni circotași. Se simțeau excluși — acesta era termenul folosit — rușii din ritmurile obișnuite ale vieții, prorușali în alte ritmuri, mai dinamice, mai solicitate din toate punctele de vedere. Lucrul acesta le aruncase în aer comoditățile, de fapt

Cu acest gînd — revelator și etic — ne-am lăsat rămas bun de la ei.

Victor BIRLADEANU

Foto: E. DICHIȘANU

Amuzîndu-se la amintirea întâmplărilor cu haz din viața brigăzii

„Și-acum, din nou, cu experiența dobîndită, în atelierul-școală al liceului

Există care vreun om care să nu-și fi pus vreodată întrebări? Întrebări rașunind puternic în interiorul sufletului nostru, trîznind ecourile vieții parcurse pînă în clipa de meditație, năzînd firesc la desoperirea drumului pe care-l avem încă înainte; întrebări chemînd răspunsuri în probleme privind întreaga existență umană sau pur și simplu o faptă lenoasă de îndeplinirea sau neîndeplinirea rosturilor noastre sub cupola înaltă a acestui timp, exprimînd problematica intimă, delicată, a omului confruntat cu incertele lui creații de devenire, febril în căutarea resurselor proaspete de autoperfectare, de autodepășire; între-

„Vi s-a părut interesantă întrebarea pe care mi-o puneam dacă nu cumva îmbătrînirea noastră fizică, inexorabilă, odată cu trecerea scolară, poate fi transformată într-o sursă de permanență tineretă. O tineretă care crește mereu, odată cu creșterea experienței de viață, cu acumularea de noi cunoștințe, cu desoperirea în noi înșine a noi resurse pe care nici nu le bănuim. E o întrebare la care mi-ar placea să răspund și mine, și poartă în ea felul în care, la prima privire, s-a părut că avem de-a face cu un paradox”. „Ati verificat răspunsul prin experiența dumneavoastră?”

Nu îl verificăm, ci îl controlăm mereu și nu numai prin experiența mea, ci și prin experiența de viață a oamenilor cu care lucrez în această mare uzină. Să vă dau un exemplu. Cum cu zece ani în urmă ridicam aici, pe platforma Berencilor, uzina nouă a „Vulcanului”. De la urina mare din zona Rahovei am venit, la început, un grup mic de oameni. S-a spus că sîntem dintre cei mai buni. Și cred că așa era. De-abia se ridicau halele. Era nouă, dar încă un picior și ne înfundam în celălalt în clăd. Se crolau platformele pentru utilaje, se crolau drumurile de acces și cele de interioare. Cel mai mult aveam în noi înșine, dar azi a uzel; era ca un vis pe care cu mîlînile noastre urma să-l clădim și astăzi ne da arși. Am avut însă atunci neplăcută revelație că unii oameni tineri, manifestându-se ca niste bătrîni circotași. Se simțeau excluși — acesta era termenul folosit — rușii din ritmurile obișnuite ale vieții, prorușali în alte ritmuri, mai dinamice, mai solicitate din toate punctele de vedere. Lucrul acesta le aruncase în aer comoditățile, de fapt

hări în legătură cu promisiunile sau regretul celor de lângă noi, dezvăluind dorința fîrîră de a crea certitudinile solide pe care să clădim azi pentru mine, în continuă căutare de soluții și mai potrivite pentru apropierea și însoțirea viitorului.

Din această avalanșă de întrebări, pe care fiecare dintre noi și le ridică în forul interior sau în forul public, ne propunăm să alcătuim rubrica de față, învîndu-ne la un schimb de opinii ca la isvorul de apă vie. Începutul îl face maestrul Nicolae Basamăc de la uzina „Vulcan” din Capitală.

CONVORBIRI CU CEI CE NU POT TRĂI FĂRĂ SĂ-ȘI PUNA ÎNTREBĂRI

Bătrîni tineri și tineri bătrîni

ciel. Mai ales mai tîrziu, când anaghiile au fost de altă calitate, (într-o de însurăre unor noi tehnologii, de crearea de noi tehnologii, și așa mai departe. Deci, pornind de la întrebarea de ce unii oameni ne apar obosiți spiritual, de ce sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite caduce răspunsuri nu poate fi decît unul singur, avînd însă zeci și zeci de fațete. În fiecare dintre aceste fațete văd aceeași concluzie: îmbătrînirea spirituală nu decurge din acumularea firească a anilor — sînt oameni bătrîni la 30 de ani și oameni foarte tineri la 80 de ani. Mărturie de fapt, la fel de evidentă, în cazul celor tineri, este faptul că sînt impenetrabili la nou, de ce trîntesc ușile în fața lui, complicitățile în aerul închis al obisnuitelor devenite

PROIECT

DECRET

privind organizarea prestărilor de servicii pentru industrializarea unor produse ale producătorilor agricoli

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România
decreează:

Art. 1. — În scopul satisfacerii, într-o măsură cât mai mare, a nevoilor de consum ale producătorilor agricoli și membrilor lor de familie cu zahăr, ulei și alte produse, unitățile socialiste au obligația să presteze servicii pentru prelucrarea materiilor prime obținute de aceștia prin cultivarea terenurilor pe care le dețin în folosință sau în proprietate personală.

Art. 2. — Producătorii care predau spre industrializare produsele agricole prevăzute în anexa la prezentul decret primesc, în raport de cantitatea de zahăr, ulei și alte subproduse prevăzute în aceeași anexă.

Art. 3. — Predarea de către producătorii a materiilor prime se face la unitățile cooperatice de consum, iar prelucrarea acestora în vederea extragerii zahărului și uleiului se asigură de către unitățile de stat ale industriei alimentare.

Pentru prestarea serviciilor de prelucrare și industrializare a materiilor prime, unitățile socialiste de industrializare vor primi cantitățile de produse prevăzute în anexă.

Art. 4. — Producătorii primesc cantitățile convenite de zahăr, ulei sau alte subproduse rezultate din prelucrarea materiilor prime, la predarea produselor agricole sau egalat la termenul și în cantitățile convenite cu unitatea cooperativă de consum care a preluat materia primă.

Art. 5. — Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, împreună cu Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum și Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor și Comitetul de Stat pentru Prețuri vor stabili norme tehnice privind prelucrarea, depozitarea, transportul, determinarea conținutului util și al randamentelor de prelucrare a materiilor prime agricole preluate de producătorii, precum și de predare a produselor industrializate și de decontare a operațiunilor între unități.

NOTA
Propunerile, observațiile și sugestiile cetățenilor la proiectul de decret se vor trimite la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.

Întreprinderea de portelanuri din Alba Iulia, un loc unde pasiunea pentru calitate și bun gust este la ea acasă Foto: S. Cristian

(Urmare din pag. 1)

prafată pentru plante de nutreț între 50-60 hectare, revenind în medie 3,5-6,6 ari pe vită mare. Pentru din aceste cooperative — Glugeba, Galiciu, Perșor și Intorsura — nu dispun nici măcar de un hectar cu fînă sau pășune.

— Eu, care răspund de sănătatea fiecărui animal din cele 900 taurine, 800 ci și 2.300 capre, cit creșterea intr-una, nu pot găsi nici o explicație pentru cele ce se fac în ultimul timp: zootehnie — ne spunea tovarășul Marin Dea, președintele cooperativei agricole din Glugeba. Cu noi în urmă cit auzăm vorbindu-se de animale care sînt hranite numai cu paie și cocoli cîțecam că sînt mincuni. Noi am avut anul acesta perioade în care am fost obligați să dam pînă și porcilor paie și cocoli pentru a nu-l lăsa să moară de foame. Stau de multe ori și mă întreb ce plante miraculoase aș putea cultiva pe 4 ari ca să-mi ajungă un an întreg pentru o vacă?

În situația statistică este înregistrat că, pe lîngă cele 60 hectare destinate bazei furajere, am mai avea repartizată o suprafață de aproape 500 hectare pentru a fi însemnate cu plante de nutreț în culturi succesive. Adevărul este că, de ani de zile, singurele suprafețe de pe care se obțin furaje sînt cele însemnate toamna cu porumb și în care urmează să însemnăm porumb. Această practică este însă prea păgubitoare. Toamna, în loc să obții 500-5000 kg porumb la hectar, abia reușești să aduni 200-300 kg. Tot altă de adevăr este că recolta de porumb ar fi mai mare dacă am raporta producția la suprafața reală pe care o recoltăm. Dar atunci cînd ne dăm seama că intrăm în iarnă fără furaje, trecem la așa-zisa „boalea a ianuarilor”. Pe această cale am înlocuit anul acesta aproape 900 tone de porumb verde, în cea mai mare parte fură rod. Cantitățile pe care le adunăm nu reprezintă însă nici un sfert din ceea ce s-ar putea obține dacă le-am cultiva în mod obișnuit cu masă verde. Așa că, în final, nu obținem nici furaje suficiente și nici porumb...

În urmă cu cîțiva ani, la un efectiv mai mic de animale, în unitățile agricole din consiliul agroindustrial Bechet, suprafața destinată bazei furajere depășea 1.000 hectare. Anul trecut și anul acesta însă a trebuit să se asigure hrana pentru cele aproape 3.000 de bovine și cîteva mii de ovine de pe numai 360 hectare. Pe bună dreptate se pune întrebarea: se poate sau nu se poate asigura hrana animalelor de pe aceste suprafețe?

— După calculul lui Orșila, care — ne spunea tovarășul Ion Hrișor, inginerul șef al consiliului. În realitate însă lucrurile stau cu totul altfel. Se spune că înainte ne cam lăfăiam cu suprafețele destinate bazei furajere. Și tocmai de aceea nimeni nu-și pune problema cît obținem de pe aceste suprafețe, iar producțiile erau mici. În calculul balanței furajere prevedem că obținem 4,6 tone fin de lucernă la hectar, dar

realizăm mai puțin de 3 tone pentru că există o slabă preocupare pentru îngrijirea acestei culturi. De asemenea, la sfîrșitul fînării obținem sub 30 tone, cînd la această cultură, irigată și întreținută ca lumea, s-ar putea realiza ușor 100 tone la hectar. Cultura a doua de vară este pentru noi o pacăleală păgubitoare. Cheltuiim mult și obținem foarte puțin. În balanța furajeră conținem pe 30 tone de masă verde la hectar și 20 cocoli între 5 și 8 tone. De ce așa puțin, cînd, în condiții normale, la irigație, s-ar putea obține ușor 40 de tone masă verde la hectar? La C.A.P. Damian ai văzut în ce stare s-au aflat suprafețele semănate cu porumb în cultura a doua. Pur și simplu au fost lăsate în paragină. N-au fost prășite și nici irigate. Adevărul este că în unitățile agricole nu se acordă atenție culturii a doua de

De ce este mică producția de furaje valoroase?

porumb pentru furaje. Și această situație este cu atât mai gravă cu cît în actuala concepție de furajare a bovinelor, cultura a doua de porumb constituie una din verigile importante în asigurarea necesarului de furaje. Rezultate ceva mai bune obținem la cultura a doua de iolium și rapiță semănate toamna. Dar și aici întîmpinăm greutăți. Din cauza că recoltarea acestor plante se prelungește prea mult, cel mai adesea nu putem elibera la timp terenul pentru a semăna. În perioada optimă cultura principală de porumb.

— Nu ai pomenit nimic de cele 572 hectare de pășuni naturale din consiliul Bechet.

— Jumătate din aceste pășuni sînt situate pe terenuri nisipoase, pe care nu crește nici pîrl. Întreprinderea județeană de pășuni s-a echivalt să le preia pentru a le îmbunătăți. În schimb, prin noua organizare a teritoriului am cedat întreprinderii pășunile cele mai bune, de unde însă nu prea avem parte de fin, deoarece nu toate unitățile agricole au bani să-l cumpere. Pentru anul viitor am primit, prin plan, 80 de mii de lei pentru a îmbunătăți 120 hectare de pășune.

— Și totuși, în această zonă existau pășuni foarte bune — intervenie în discuție Nicu Florin, primarul comunei Săceni. În fosta baltă a Racului, acum desecată, peste 150 hectare de izlaz comunal a fost trecut la arabii. Este un fel de a spune la arabii, pentru că de 5-6 ani, aceste terenuri nu mai produc nimic. Nici cereale, nici iarbă. De ce a fost distrus de aceste suprafețe, iar producțiile erau mici. În calculul balanței furajere prevedem că obținem 4,6 tone fin de lucernă la hectar, dar

Anexă
LISTA
produselor agricole ce se pot preda de producătorii pentru prestarea de servicii în vederea extragerii zahărului și uleiului

Produsul agricol	U.M.	Cantitatea de produse agricole ce se predă, produse ce se determină pe normele stabilite	Cantitatea de produse ce se primesc de producător	Cantitatea de produse ce se reține pentru prestare *)
1	2	3	4	5
— Sfeclă de zahăr	kg	100	8,5 zahăr	3,5 zahăr
				4,4 melasă
				83,6 borhot
— Floarea-soarelui	kg	100	38,6 ulei	4,0 ulei
			30,0 sroturi	6,0 sroturi
— Soia boabe	kg	100	14 ulei	4 ulei
			56,0 sroturi	28 sroturi
— Semințe dovleac	kg	10	2,5 ulei	1,0 ulei
			6,0 sroturi	—
— Porumb	kg	100	1 kg ulei	20 kg porumb
			16 kg mîlai	3 kg fînă
			15 kg fînă	3 kg porumb
			6,5 kg mîlai	12 kg porumb
			72 kg mîlai	6,5 kg fînă
			10 kg fînă	6 kg fînă
— Rapiță	kg	10	2,8 ulei	7,0 ulei
			5,0 sroturi	0,5 sroturi
— Semințe de in pentru ulei	kg	100	26 ulei	6 ulei
			10,0 sroturi	11,0 sroturi
— Ricin boabe	kg	10	4 ulei	1,0 ulei
			5,0 sroturi	—
— Simburi de struguri	kg	100	4 ulei	4,3 ulei
			—	88 sroturi
— Castane sălbatic	kg	100	4,0 ulei	1,5 ulei

*) Cantitățile reținute vor fi folosite pentru acoperirea cheltuielilor de prelucrare ale unităților de industrializare, precum și pentru plata în lei a comisionului și a rabatului comercial cuvenit, potrivit legii, unităților cooperative de consum.

**) În acest caz se achită în lei contravaloarea prestației.

ÎNDATORIRI DE PRIMĂ ÎNSEMNĂTATE
ALE LOCUIITORILOR DE LA SATE

Să umplem cămara țării cu cit mai multe produse agroalimentare

Livrarea unor cantități sporite de produse agroalimentare la fondul de stat constituie obligația fiecărui unități agricole, a fiecărui producător agricol individual, pentru a se asigura aprovizionarea industrială și ritmică a populației. Iată de ce, așa cum a cerut secretarul general al partidului la recenta Conferință de lucru de la C.C. al P.C.R., conștienți cu urgența livrării cantităților de produse prevăzute prin plan, consiliile de conducere din fiecare cooperativă agricolă, consiliul pe țărani cooperatori, tre-

buie să analizeze toate posibilitățile de a suplimenta livrările de produse la fondul de stat. Aceasta este în interesul unităților agricole, al economiei, al oamenilor muncii și la sporirea cantităților de produse livrate la fondul de stat, trebuie să contribuie deopotrivă membrilor cooperativelor, cit și producătorilor la gospodării individuale. În această viziune, organizațiile de partid, consiliile populare, deputații trebuie să desăvîșească o susținută muncă politică.

„Pus deoparte” înseamnă acolo unde este nevoie

Numeroase inițiative ale țărănilor cooperatori din Botoșani pentru a livra suplimentar importante cantități de produse agricole

Ieri, la cooperativa agricolă de producție Concesti, în fața uneia dintre magazine (principala, cum o denumesc cooperativii) — trei autocamioane, 7 sîni și... mare forță la încălțat vorbim despre membrii cooperativelor — ne adresăm președintelui cooperativei, Dumitru Landea.

— Asta s-a cam încheiat. Acum încercăm pentru fondul de stat și F.N.C. Mai avem un rest. Pînă spre seară vrem să transportăm totul.

— Dar stiam că v-ați încheiat sarcinile contractuale încă de săptămîna trecută...

— Sarcinile, da. Obligațiile însă... Tăran din țată în țată (și gospodăria asiderea). Dumitru Landea zice că între mostenirile spirituale ce le-a păstrat și și zăina: „Ce înțeleg, pui deoparte”. Dar cu următoarea completare personală.

„Pus deoparte pentru a veni în ajutor la nevoie”. Una dintre demarstrările practice: la sfîrșitul săptămînii trecute s-a încheiat socotile la producția de porumb. A acoperit fondul de stat, F.N.C.-ul, cantitatea pentru sîmînta anului viitor, drepturile sîntilor (inclusiv vînt pensionarilor) și... I-au mai rămas în „măzda principală” circa 60 de tone. S-a consultat aproape cu toți consătenii. Concluzia: livrarea

întregii cantități ce prîsesea nevoilor cooperativei la fondul de stat și F.N.C. Inițiativa este explicată de președinte în felul următor: „Porumbul — ca și banul. De-îl ții, nu produce nimic. Și apoi, cum să-l ții în magazie cînd este atîta nevoie de el?”

— L-am întrebat pe Constantin Ripan, președintele consiliului unic agroindustrial Darabani — consiliu din care face parte și C.A.P. Concesti — dacă la fel ca președintele Dumitru Landea mai procedează și alții. „Procedeză” — ne-a răspuns — și încă mulți: președinti, sefi de ferme sau de echipe și chiar cooperativii. Cei mai mulți dintre conducătorii de unități agricole, din consiliul nostru au decis să o aducă la cârmă campanie de evaluare a resurselor din magazine. Nu doar în privința porumbului. Ci și la alte produse”.

— Și cu ce rezultate s-a soldat pînă acum?

— C.A.P. Păltinș, de pildă, a livrat pînă acum în plus încă 50 tone de porumb. C.A.P. Horodistea, aproape 35 de tone la același produs. Mulți cooperatori s-au angajat să contribuie la suplimentarea fondului de stat și ca rezultat al dispoziției cu comenzi înalte de organizarea de partid. Aici o promovarea formulei mereu actuale a

muncii de la om la om. Cum spuneam, acțiunea a început spontan, iar noi n-am făcut decît să-i dăm un caracter organizat. Pe consiliu vom putea astfel livra în plus aproape 2.000 de tone de porumb. Însemnate cantități de fasole și alte produse.

Asemenea preocupări le-am constatat, tot ieri, și în consiliile unice agroindustriale Ungureni (în care C.A.P. Borzești livrează de la suplimentar 30 de tone de porumb), Trusești (de unde cooperativii vor expedia însemnate cantități de legume și radacinoase), Sulita (mai cu seamă la C.A.P. Zlatnoșla și Blîndei) și încă multe altele. Și tocmai de aceea, faptul că în cooperativele agricole de producție Brăzești, Văcărești și Sîndrești (din consiliul agroindustrial Dorohoi) se mai aflau ieri însemnate cantități de porumb pe cîmp pîrea o realitate cu greu de crezut. Se vede că pentru primăriile comunelor amintite, pentru cei din conducerea consiliului unic agroindustrial zicală „Pus deoparte”, are o altă semnificație. Respectiv — lăsat în voia soartei. De neînteles e: pe el cine-l lasă în pace?

Silvestru AILENEI
correspondentul „Scînteii”

Arături de toamnă de bună calitate pentru o recoltă mai bună în anul viitor

Așa cum a indicat secretarul general al partidului la recenta Conferință de lucru de la C.C. al P.C.R., acum se cere un efort stăruitor din partea tuturor organizatorilor pentru încheierea arăturilor de toamnă în cel mult două săptămîni, pe toate suprafețele ce vor fi însemnate în primăvară.

Trebuie subliniat că în unele județe s-a stabilit să se facă ogoare de toamnă pe suprafețe mai mici decît cele ce vor fi semănate. Este o situație care nu este compatibilă cu cerințele realizării unor recolte sporite.

Se impune ca pretutindeni programul ogoarelor de toamnă să fie reactualizat, în sensul executării arăturilor adînc pe absolut toate suprafețele eliberate, inclusiv pe loturile aflate în folosința membrilor cooperativilor în zonele necooperativizate. Totodată, în fiecare unitate agricolă, pentru a se asigura buna deslășurare a însemnărilor de primăvară, este nevoie ca pentru culturile ce se semănă în prima urgență — lunile martie și aprilie — să se facă încă de acum pregătirea terenului, concomitent cu executarea arăturilor.

Ogoarele ce vor fi semănate în prima urgență să fie pregătite acum

ARGEȘ: Pe ogoarele Argeșului, acoperite cu zăpadă, 1.000 de tractoare întorc brazda adîncă de dimineața pînă seara. Infruntînd din divinență timpul umed și rece, mecanizatorii nu precupețesc nici un efort pentru încheierea grabnică a arăturilor. Ieri, 7 consilii unice agroindustriale au încheiat arăturile.

Am urmărit cum se lucrează în consiliile agroindustriale Căteasca și Topoloveni. La cooperativa agricolă din Clupa, pe ultima parcelă de cîteva zeci de hectare destinate porumbului, formația de tractoare condusă de Nicolae Oltanu, șeful secției de mecanizare, a încheiat pînă seara lucrarea. Referindu-se la calitate, inginerul șef al cooperativei, Alexandru Dădărlat, aprecia că arătura s-a executat corespunzător, la o adîncime de 20-30 cm, nu numai aici, ci pe toată cele 800 de hectare prevăzute.

O declarare masivă de forțe am înțeles și în consiliul Topoloveni. În funcție de starea de umiditate a terenului, aici se efectuează cu prioritate ogoare pe solele mai scurte destinate culturilor din primăvară și în livezile de pom. În acest mod am eșut la lucru zeci de tractoare pe terenurile cooperative din Văleni, Călnăști, Topoloveni, Leordeni, Oarja, Gruiu și fermele Botesti, Dobresți și Negrești, ale asociației pomicele Topoloveni.

Pentru culturile din primăvară, în Argeș au mai rămas de executat încă 1.000 hectare, și 4.000 hectare în plantațiile de pomi. Pentru încheierea grabnică a arăturilor, comandamentul județean pentru agricultură a dispus mutarea tuturor tractoarelor din unitățile de lucrare încheiate, în consiliile rămase în urmă, cum sînt Costești, Bîrla, Poiana Lacului și Vedea. Pentru tractoare s-au asigurat două schimburi cu mecanizatori din rîndul mecanizatorilor din stațiuni și a cadrelor de la comune care au carnete de conducere. S-a luat, de asemenea, hotărîrea să se execute ogoare de toamnă și pe loturile ajutate, cit și pe terenurile din sectorul necooperativizat. (Gh. Cîrșea).

NEAMȚ: Iarnă în toată puterea cuvîntului — iată ce caracterizează vremea pe meleagurile nemțene. Totuși, în cele mai multe locuri executarea arăturilor nu a încheiat, chiar dacă pe unele terenuri din comunele Girov, Dulcești, Făurei sau Mărgineni, tractoarele trebuie să taie, odată cu brazda, și troienii de zăpadă. Așa se face că unitățile din consiliile agroindustriale Dobreni și Ig. Neamț au încheiat această lucrare, iar la cele din Pastrăveni, Ștefan cel Mare, Ion Creangă și Girov se ară pe ultimile hectare. Dealtfel, pe întregul județ mai sînt de arat doar 6.000 de hectare.

Ieri, în cooperativele agricole Ștefan cel Mare, Războieni și Bîlnăști, tractoarele arau din plin. Președintele consiliului unic, tovarășul Gheorghe Hulea, ne relatează o inițiativă laudabilă: toți sefi secțiilor de mecanizare, primarii, toți cei care au învățat să conducă tractoarele și înlocuiesc pe mecanizatorii în pauza de masă sau în timpul cînt acestora li se dă un ceai fierbinte.

Există însă și unități agricole — Trifești, Bîlnărești, Roznov, Sagma — mult rămase în urmă. Principala cauză o constituie faptul că lucrează cîte unul, doi tractoare pe hectar, care, cum se înseamnă, se întorc la secțiile de mecanizare. Ieri după-amiază, în jurul orei 17, pe terenurile de la Săbăoani — unde mai sînt de arat 550 hectare — nu mai lucra nici un tractor. La fel și la Dulcești, Cîrșești sau Botesti. De unde se vede că necesitatea de a lucra în schimburi prelungite și chiar noaptea, pentru ca pînă la sfîrșitul acestei săptămîni să se încheie arăturile, nu este nici acum înțeleasă, tocmai acolo unde se învecinează cele mai mari rîmăneni în urmă. Justificările cu starea proastă a vîntului, pe care le invocă cei care muncesc astfel, sînt infirmate de felul în care se lucrează, în aceleși condiții, în unitățile vecine lor, cum sînt Bălnărești și Borlești. (Constantin Blagovici).

Întreprinderea „Tehnofrig” din Cluj-Napoca. Se montează o nouă mașină de imbutelit

FAPTUL DIVERS

Croșetează... sub stele

O cheama Stencl! Eliabete.
Coloți ai gâșter din apă. Azi
îți spun Erzi. Este autoarea
unui record în materie: lucraza
de 21 de ani pe macaroa.
De 21 de ani, viața lui Erzi
se desfășoară printre betoane.
Pentru că, pe lângă coră și altele,
E altă creația a lui Erzi.
macaroa, încrețită brățel lung al
acesteia parat ar croșet. Teri,
Erzi ne-a spus : „Pe macaroara
tutur murcilor doar două femei
în județ. Greu mi-a fost la
început, pentru că pe lângă
nu atinținea (și limbajul) bă-
batilor. Acum, cica îi pricepe de
noi... indilme. Am fost răpădă
plec pe un gâșter din Sovata,
dar e năpădărită nevoie de mine.
Dă-mi, Erzi, pot să nu mă dăte,
și pot să nu fie tot la...
indilme?”

Ca să-și merite numele

[illegible]

Noaptea în canal

Intarirea berzei. Deodată, o voce aspră înălțată din jur :
— Ce faci, omule? Ce cauți înăuntru? ceuți mea?
— Iartă-mă, dar n-am erut.
— Parcă ce, eu am erut să ajung aici? Dar mi-ai căutat o ciumă de o gutaie. Ai bătut ceai?
— Și stăi tu. Vine de la lucrul
— Și stăi la fel. Dar ce-ai de făcut? Ca doar n-o să dormim aici, să intre vânturile la bănuțel...

Dialogul e avut loc într-un punct înfăptuit din mizerabilul nostru XI din Tîrgoviște, unde constructorii au înălțat ca niște ciururi de mizerie și frumusețe, dar care constructorii au „uitat” să caștipe un canal în care căsăpăred că doi. De ce și nu cine... sără gropa altuia?

**Albine
fără trîntor**

Din pricina unui cetățean dintr-un sat care aparține de Tirgu Frumos dispăruseră niste rame, niste jaguri și chiar niste... al bine. Păpușăul n-avea pe cine să dănușcă și nici nu se putea împăca de fel cu părerile unui vecin precum că el o venise în oraș să facă un cârmăluș. La urmă, tot albinele l-au scos din încurcătură. Se vede treaba că neobositele cărășe știu bine lecția din trîntorii, astfel că au început să bîzile prea tare în corăda unui anume Constantin Cîlea. Si se zice că nu s-a putut afla de ce au bîzile așa de tare, totuși auzim că de cine trebuie, astfel că făptușul, în fața probelor, s-a pierit piuttl.

**Singurică,
singurea...**

Nici n-apuca bine să ia loc la o masă, să se cruciase asupra cile unui convensator o prietore galeş, care-i avea, cum se zice pe deol „mimo-necede”, astfel că respectul nu infiriza ad vînd :
— Singurist, singura?
— Ea cîta.
După care, Mariana T. din Nici, Adalulul începea să îndrăgă tot felul de povetel. Dar cîci părăsise sotul şi copilul nu scotea o vorbă. Nici că mai fusese condamnădă sub inuiniure de acostare cu persoane pentru foloade materiale. Nici că-i abandonase merrisa la creşterea ei şi „sîr” un alt drum, idrănuicî drum pe care a fost surprinsă în prîr pătîle Clusului şi trimisă din nou să răspundă în jeta legi...

TEATRUL CU CEL MAI LARG AUDITORIU

Într-una, teatrul radiofonic era născut teatral cu 52 de premiere, dar, dincolo de mult de atunci, cu vremea noastră, premierelor s-a dublat și se mărește în continuare. El crește totdeauna prin activitatea teatrală a studenților, a tinerilor. Astfel, în anul 1978, an jubiliar (ce a marcat împlinirea a cincizeci de ani din momentul care a avut loc prima emisiune a teatrului la posturile noastre de radio, în anul 1928 — dintr-o emisiune cu 11 emisiuni — 114 acenași și adaptări nouăzeci și șapte, care 72 creații românești. Cifrele rețin atenția, ele devin însă concluzive doar dacă luăm în calcul că, în anul 1978, teatrul activității reprezentate, deci cu repertoriul și cu calitatea realizărilor artistice radiofonice. O privire asupra emisiunilor teatrale transmise de studiourile centrale le relevă că, în ultimii zece ani, emisiunile, concepute cu necesară deschidere către o amplă și accesibilă difuzare și totodată convergente prin capacitatea lor educativă. Cu prima ca în ultimii zece ani, emisiunile de teatru (pieselor) românești destinate acestor modalități teatrale. Este dovada primordială prin care teatrul radiofonic se înscrie original, prin creațiile sale, în viața culturală și artistică a creștelor contemporane, contribuind notabil la opera de educare socială a ascultătorilor. Este, totodată, categoria în care se face scoaterea în evidență a rolului educativ al teatrului de gen, spre a se ajunge la cel mai înalt valorificare a cuvintului care exprimă sugestia și determină reprezentări și face să se împlinească, în fapt, arta. Privind în urmă creațiile teatrelor radiofonice, putem vedea locul însemnat pe care-l deține la unii fruntași ai creației preocupării pentru astfel de emisiuni. Unul — și printre ei Horia Lovinescu — a avut în vedere, în ultimii zece ani — au debutat în domeniul acestui dialog prin teatrul radiofonic. El spunea încă cuvintul, desigur, activitatea celor ce lucrează în teatrul radiofonic, pentru că el a fost și trebuie să rămână stimularea creației de gen la scriitorii românești și la începătorii cu perspective, pentru că repertoriul să se îmbogățească cu conținuturi de valoare artistică contemporană, realizate artistic și mai convingător.

În programul testrului radiofonic
ajun un loc însemnat clasiiei ro-
mâne, ale căror opere figurează prin
daptări în repertoriul teatrului ra-

[illegible]

Opinii de Virgil BRADĂŢEANU

de George Vrăra, Maria Pîlîci și Sonia Cluceru, Nicolae Bălăceanu și Mihai Popescu, Miluța Gheorghiu, Costache Antoniu, C. Ramadean. Al. Crinicu, Ludovic Antonescu, Gr. Vasilescu, Ștefan Angelescu, Ștefan Ștefan, Maria Tudora, arta lor Toaldă, prin contactul cu opera lor, păstrată pe bandă magnetică, fac școală cu cei ce deduc teatrului și totu-funilor limbii noastre. În această primă etapă a face ca aceste înregistrări să nu se piardă sau să se deterioreze. Perisabilitatea materialului pe care sînt înregistrate, banda magnetică, impune transparența pe alții, în primul rând, în discuții, discutabile de a fi multiplicare și comercializate după satisfacția marei număr al subtipilor teatrului. Ele nu se pot totodată uita scîlder care le pot valorifica sistematic într-pentru inițiativa de a face o revizuire generală a ei și în rostirea corectă și frumoasă a limbii române.

Încercând de la ceea ce definește și realizează noi înregistrări, toată ra radiofonic a trecut în constituirea și difuzarea unor integrale ale operei clasicii române. Există o integrală Caragiale, iar integrala Alecsandri a început să fie difuzată nu de mult. Altele sînt în pregătire. Dar alături de clasici credem că ar putea figura în integrale și dramaturgi apropiați de zilele noastre, nu de mult „clasiți în viață”, cum sînt Camil Petrescu, Lucian Blaga și alții a căror „integrală” poate că ar atrage aten-

Festivalul muzicii ușoare românești

— „Melodii '80“

binevoitativă inițiativă a Consiliului Culturii și Educației Socialiste Festivalul muzical ușor românesc, „Melodii '80” — se afla acum, în zilele, în etapa finală. O muniție de primă mână, la ocazia deosebită, în minte, Radioteleviziunii române, minuiți compozitori, organizată de Agenția de impresariat artistic, o este bine primită de marele public, în cadrul Festivalului „Melodii '80” este programul manifestărilor caracterul unui festival de aniversare. Astfel, cinci teatre muzicale, secția de estradă au prezentat concerte de cântec, în cadrul Festivalului „Melodii '80” prime audiții de muzică ușoară românească. Amplasat: Secția de estradă a Teatrului „Ion Văduțescu” cu spectacolul „Nu mă lăsa să mor” de Ștefan Ștefănescu, Secția de estradă a Teatrului „Dimitrie Dabija” cu „Olimpiada melodilor”, Teatrul satiric muzical „C. Tănase” „Toamna se născă”, melodiile: Secția de estradă a Teatrului „Dimitrie Dabija” cu „Lăsați-mă să mor”, Secția de estradă a Teatrului „Dimitrie Dabija” cu „Lăsați-mă să mor”, Secția de estradă a Teatrului „Dimitrie Dabija” cu „Lăsați-mă să mor”.

tru „Parasio din Constanta - „Fantasidra”. Ieri seară, la Sala mare a Palatului s-a auzit si zgomol concursului de creatie de muzică populară. Măcar, compozitorii au avut ceva de spus. Măcar, au avut un tinuio, Mihail Constantinescu, Ioneschi Dascalescu, Silu Dinicu, Cornel Fugaru etc. Lucrările a 25 de autori au fost prezentate celor 100 de juriști. Iar, dintr-un lot de 100 de compozitori, au rămas doar doi, Adrian Andreescu, Al. Arginel, Cornel Constantinescu, Corina Chiriac, Dan Spătaru, Irina Soraru, Anabela Simileu etc. Cunoscutii formatori de muzică populară, Marius Căpălan, „Savoy”, „Star 2000”, „Wilmany”, „Savoy” etc. vor lansa divertisment muzical-coreografic. O stație a mediilor realizată prin participarea a 100 de artiști, va fi lansată în următoarele zile, dirijată de Silu Dinicu, care va culmina cu „Gala buarelilor”, care va avea loc marți, 9 decembrie, orele 18, tot pe scena Sălii Palatului.

S. MARIA

TRAGEREA EXCEPTIONALĂ LOTO

Duminică, 7 decembrie 1980, va avea loc o trageră excepțională Loto, la care se vor atribui autoturisme „Dacia 1300” și „Skoda 120 L”, cistiguri în bani de 50.000, 25.000, 10.000 lei etc., excursii în R. D. Germană sau în R. S. Cehoslovacă. Pentru atribuirea cistigurilor se efectuează cinci extrageri în două faze, cu un total de 42 de numere. Participarea se face pe bilete de 5 sau 15 lei varianta

simplă, cele de 13 lei avînd drept de cîştig la toate extragerile. O formă de joc avantajoasă, folosită cu succes de tot mai numeroşi participanţi, o constituie variantele combinate şi combinaţiile „cap de pod”, pe care se pot obţine suite de cîştiguri la mai multe categorii. Se poate participa şi la oală de 25 la sută. Sîmbătă, 9 decembrie, este ultima zi pentru procurarea biletelor.

CUM AU FOST JEFUITE BOGĂȚIILE ȚĂRII DE CĂTRE MONOPOLURILE STRĂINE

care au determinat guvernele române de atunci - dornice să realizeze în timp scurt o rețea feroviară în cheia în consens cu nevoile economiei noastre - să apeleze la capitalurile străine, concesionând unele firme de peste hotare construcția și exploatarea liniilor ferate românești. Au fost concesionate astfel construcția liniei ferate Giurgiu-București (70 km) companiei engleze John Trevelyan Barkley (1885); liniilor Roman-Ițani, Pașcani-Iasi și Veresti-Do-

leg construirea celor 65 de kilometri ai liniei Ploiesti-Predeal: 42.500.000 lei aur, adica 500.000 lei aur pe kilometru (!). Abia interventia energica a statului, in conditiile neregulilor semnalele aici, a facut ca pina la urma si dupa ce conceiunea si-a schimbat titularul - kilometrul de cale ferata sa ne coste „doar” 439.000 lei aur.

Intre conditiile oneroase impuse de companiile straine se numara si clauza platii pentru fiecare kilome-

Si tot el observa: „Pentru micsorarea cheltuielilor, concesiarii au executat statiile prea indepartate una de alta... numai pe linia Bucuresti-Pitești a fost nevoie ca administrația românească să mai introducă 7 stații... Instalatiile fixe din stații au fost extrem de reduse; administrația românească a trebuit să sporească liniile de garaj, să construiască magazine, hangare, cheuri, plăci invirtitoare, depouri etc.”.

reburile interne ale țării. Concesiunea Strussberg a prileciuit cu deosebire asemenea imixtiuni, guvernul român fiind efectiv obligat, prin principiile diplomatice, să soluționeze diferențele cu Strussberg și apoi cu societatea actionarilor care i-a prestat afacerile din România în sensul dorit de acesta. Mai mult, recunoașterea independenței României, plătită cu singele a 10.000 de ostasi pe simplile sud-dunărene, cistigată printr-o încordare uriașă de energii

stfel deficitelor companiei. Acestea, la si alte nereguli, au determinat statul roman sa ocupe la 18/30 octombrie 1893 aceste linii cu forta militara, trecându-le definitiv in propria sa administratie.

Am statuii mai mult asupra domeniului cailor ferate, pentru ca situatiile din acest sector sînt deosebit de rîitoare pentru rascapateaza companiilor straine. Dar aceste companii au parat si alte domenii ale transporturilor, manifestînd, aceeaşi, noană

TRANSPORTURILE

domeniul marilor afaceri frauduloase

voșani (234 km) companiei austro-ungare, aflându-se în jurul limitelor de graniță cu România, în județele de Vircovora, București, Constanța și Tecuci—Birlad (915 km) companiei german Strassburg, (septembrie 1888) și liniei Ploiești—Predale (85 km) companiei engleze Crawley (Iunie 1875). Distanta din calea ferată este de 1.000 km, conștientizându-se că, în cazul unor conecționări ale unor diferite comunități, ne-l-au fost însă celor mai mult din punct de vedere economic, abuzul de forță, în dauna statului român, este cel puțin în această direcție. Strassburg a reușit să câștige în acest sens, preapute totuși conecționării au împiedicat statului român, cu complexitatea și noșată a unora dintre oamenii politici și înalții funcționari ai vremii, a pretului foarte ridicat. S-a calculat că în timpul construcției de cale ferată, în zilele noastre au costat o medie de fleacare o mie de metri de cale ferată dublu față de costul liniei construite în perioada 1882—1914 de către statul român (peste 300.000—400.000 lei) și de către țările străine (peste 100.000—150.000 lei). Astfel, dreptul fabulos a fost pretul la calea ferată conecționată a companiei Craw-

tru executat. Pe această bază, unul
concesionar au lăsat traseul, ecoti-
pă, pe o coltură mare în interiorul
tru a micora cheitulele au evitat
pe cit posibil lucrările de artă
poduri, consolidări de teren etc. —
au rărit stâlpi. Analizele de țară
conducătorilor căilor ferate din
poartă N. L. Polușenko în 1917
„Pe secțiunea Craiova—Pitești, Hînd-
că are plăștit cu un preț kilometric
au lăsat în chip de măștină curbă
prin executarea de vânașuri curbă
de la 1000 metri până la 1000 metri
vedere (elnie) apoi au coborât trase-
ul pînă în fundul văii leavrate
pentru a economisi executarea am-
plurilor și tăieturilor de pămînturi
lucrări reclamate de un traseu rali-
os și rapid. Conform proiectului
Bals și Pitești, Hîndă așezată pe
leauri mîștoare a înecat la valo-
re poduri cu tot și a trebit ca ad-
ministrata românească să prăsească
o secțiune de 615 kilometri și să
construiască o varianță (o Hîndă
nouă).

De slabă calitate au fost lucrările de executare a podurilor, din această cauză au apărut probleme de calitate, fiind inadmisibilă și calculul și refacerea și consolidarea podurilor construite de conectorinari a costat statul român 17 000 000 lei. Specialiștii G. I. Luca nota cu îndrăzneală că, în unele cazuri, podurile erau încă în fazele inițiale ale construcției, iar în unele companii conectornare n-au fost niciodată terminate: terasamente incomplete, rambleuri și tranșee neconcluzite, căști care acceșau și înclinau blănișele, poduri fără fundații și fără ancadrii în zona apei mar, toate porțiunile de linii expuse înundațiilor fiind fără lucrări de protecție, țări lipsite de instalații necesare, clădiri neconstruite și neînchinate, condiții în care nu puteau fi făcute ordina în care se aflau aceste linii".

Dincolo însă de prejudiciile de ordin material, dincolo de greutățile provocate economiei naționale, consecințele străine au reprezentat și ocazia unor grosolane îngratite în

printr-un eroic efort economic al poporului român, a fost condiţionată de marile puteri apasene de satisfacerea cerinţelor noastre de dezvoltare, de o hotărâre la acţiunile fostei coaliţii Strussberg.

Alte numeroase nereguli au prilejuit apoi exploatarea căilor ferate, condiţionată de un firmament politic şi economic avariabil, în care, senza simţul căilor ferate din nordul Moldovei, exploatare de compania Offenheim. Aceasta administra linile sale pe baza noastră într-un singur contract, pe care le excolata şi în Austria, ceea ce împiedica statul român să cunoscă nori exaltate ventururile şi cheltuielile reale ale liniilor de cale ferată sau astfel, statul român să se hotărâie pe baza acestor date materiale, să suporte toate deficienţele pe care le pretindea compania.

Şi ele nu au fost puţine. S-a constatat apoi că această companie nu avea suficient material rulant, în special locomotive, care să poată merge la preţuri mari, ceea ce sporea cheltuielile de exploatare, marind

de a finanțare parționale, a adus de
fapt în fața noastră tribunalul în
care am fost judecați. Într-o abera-
re înțelegătoare la adresa poporului
nostru, exercitându-se preluări asu-
ra suveranului român, care a fost ne-
poit în cele din urmă să accepte un
promisiu, în condiții în care nu
putem să meară 27 milioane de
lei pe cap, prevederea nr. 211, Altitudin
devenirea noastră fusese dictată de
neputințelor care țara avea nevoie de
un împrumut extern, a căru accre-
șarea era condiționată de asigurări fi-
nanciare apăsătoare în total de satisfac-
tore pretențiilor lui Haller.

Astfel, efortul poporului nostru
pentru dezvoltarea transporturilor a
fost pentru capitalul străin neliabil
și pentru că țara noastră se poate fi
a fost și primul ținel noi spoliilor
economice a țării, al scurgerii noastre
dată a unor importante fonduri care
astfel au îmbogățit capitaliștii străini.
Este încă o dovadă că prosperitatea
a noastră datorată în cea mai mare
măsură bogăției românești.

Silviu ACHIM

Rubrică realizată de
Petre POPA
și corespondenții „Scinteia”

